

מ"ת 5080/10/16 - פאדי מגאהד - הובא באמצעות שב"ס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 5080-10-16 מדינת ישראל נ' מגאהד(עציר)
תיק חיצוני: 412386/2016

בפני המבקש
כבוד השופטת נאוה בכור
פאדי מגאהד - הובא באמצעות שב"ס ע"י ב"כ עו"ד גיא עין צבי
נגד
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שקד עזרא לייבו
המשיבה

החלטה

1. בפניי בקשה לעיון חוזר מיום 5.12.16 בהחלטת בית המשפט מיום **20.11.16** בה הורה כב' השופט יקואל על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. כתב האישום שהוגש כנגד המבקש מייחס לו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: ה"חוק"); הובלת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק; הובלת אביזר נשק לפי סעיף 144(ב) סיפא לחוק; רכישת נשק לפי סעיף 144(א) לחוק ורכישת אביזר נשק לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק.

המבקש מואשם כי עובר ליום **21.9.16** קשר קשר עם אחר להעברת נשק משכם שבשטחי הרשות הפלסטינאית לשטחי מדינת ישראל בעבור סך של 2,000 ₪.

ביום **20.9.16** נסע המבקש משטחי מדינת ישראל לשכם שם רכש נשק ותחמושת מאדם המכונה "יוסף" וביום **21.9.16** בשעה 00:15 עוכב המבקש לבדיקה ברכב בו נסע במחסום "צומת תפוח" במהלכה נתגלו ונתפסו רובה סער דמוי M-4, ו-1001 כדורי תחמושת.

3. מטיעוני ב"כ המבקש עולה כי בדיון מיום 20.11.16 הוסכם על מעצרו של המבקש בהיעדר המלצת שירות המבחן מתוך מחשבה לקדם את התיק העיקרי קודם לכן. כמו כן באותה עת לא היו למבקש מפקחים נוספים זולת אלו ששלל שירות המבחן, ובחלוף זמן לא רב אותרו מפקחים נוספים.

לחובתו של המשיב עבר פלילי לא משמעותי - לפיו הורשע בגין הונאה בכרטיס חיוב, ונדון למאסר מותנה.

תסקיר שירות המבחן מתייחס לנתוניו של המשיב ואין בהם כפי ששירות המבחן מתרשם, כדי לשלול אפשרות לשחרור לחלופת מעצר.

שירות המבחן עובר לבחינה שניה של המפקחים ומוצא כי הם לא יכולים לקחת חלק מלא או משמעותי מספיק בפקוח ולכן הם לא מוצאים להמליץ על שחרורו לחלופת מעצר, בין אם מדובר באח שהיה ספק לגבי פניותו או האב שנטען שהוא מצמצם מחומרת התנהלות המבקש ומתקשה לזהות בעייתיות וסיכון.

בנסיבות אלו אותרו שני מפקחים אחרים והואיל ובימ"ש מלכתחילה ביקש לבחון אפשרות שחרור באמצעות תסקיר - נכון יהיה לשוב ולבחון את המפקחים הנוספים.

בניגוד לנטען - הגם שאשתו במקור משכם, אין לו קשרים עם גורמים עבריינים שם.

התביעה עצמה בכתב האישום מצינת שאותו אחר - הקונה, נתן למבקש את פרטי ההתקשרות והוא אכן יצר קשר עם אותו אחר.

המבקש בהודעתו במשטרה מסר פרטים מספקים על מנת לאתר את המוכר, לרבות העובדה כי יש האזנה על מכשיר הטלפון. המשיב היה אמור להביא עבור אחר את הנשק המדובר.

עד כה עבר זמן, ושחרורו לא ירחיק תפיסתם של המעורבים אחרים, שלא נעשה ממילא בשלושת החודשים מאז מעצרו.

בנסיבות דנן, מתבקש בימ"ש לבחון האם המפקחים החדשים יכולים להפחית מסוכנות כך שניתן יהיה לשחררו לחלופה מבלי לפגוע באינטרס הציבורי.

מטיעוני ב"כ המשיבה עולה כי כתב האישום הוגש ב-6.10.16 ומייחס למבקש עבירות של קשירת קשר לפשע, הובלה ורכישת נשק ואביזר נשק. המבקש קשר קשר עם אחר ברשות הפלשתינית להעביר נשק לישראל, נסע מישראל לשכם, שם רכש הנשק והתחמושת, ועוכב בצומת תפוח בדרכו חזרה והתגלה רובה וכדורים.

מדובר בעילת מסוכנות סטטוטורית, הואיל ולמבקש קשרים בשכם, לרבות אשתו ובני משפחתה, וקיים חשש מהימלטות ושיבוש.

התסקיר שהוגש בעניינו בדיון הקודם הינו תסקיר שלילי מאוד.

לאור האמור, בנסיבות אלה, אין כל הצדקה לעיון חוזר בעניינו של המבקש.

בהתאם להוראת **סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים)**, **התשנ"ו-1996** (להלן: "חוק המעצרים"), בקשה לעיון חוזר תעשה מקום בו נתגלו עובדות חדשות, השתנו הנסיבות או עבר זמן ניכר מאז מתן החלטת המעצר.

בנסיבות אלה, לא מתקיימת אף אחת מהעילות המנויות בסעיף הנ"ל.

י"אמר מיד, כי מדובר בכתב אישום חמור מאוד, המייחס למבקש עבירות נשק וקשירת קשר בנסיבות חמורות מאוד, לפיהן קשר עם אחר קשר לרכישת והובלת נשק משטחי הרשות לתחומי ישראל, בעבור בצע כסף, ולשם כך- הצטייד המבקש בטלפון של איש קשר בשכם, פנה אליו, ביקש מחברו כי יסיע אותו לשכם ברכב, רכש רובה סער ו-1001 כדורי תחמושת, הסליקם ברכב ושב לתחומי ישראל.

למותר לציין כי אלמלא עוכב לבדיקה ונתפס במחסום "תפוח", היה המבקש מכניס לתחומי ישראל את הנשק הנ"ל, כשקצרה היריעה מלהרחיב אודות הסכנות המשמעותיות הצפויות כתוצאה מכך והנזק העצום הטמון בשימוש בנשק זה ע"י גורמים עוינים- בין ביטחוניים ובין עברייניים.

עבירות מסוג זה, לא כל שכן בתקופה בה אנו מצויים, מחייבת העדפה ברורה של האינטרס הציבורי.

לא בכדי עבירות הנשק המיוחסות למבקש הוגדרו כעבירות ביטחון בהתאם **לסעיף 35(ב) לחוק המעצרים** ואף נמנות עם סוג העבירות המקימות מסוכנות סטטוטורית, לגביהן קבע בית משפט העליון בשרשרת החלטות כי בעבירות בנשק תיתכן חלופה רק במקרים חריגים.

כך למשל נקבע בבש"פ 8303/07 פלוני נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 19.10.07).

"עבירות הנשק המיוחסות לעורר, בהיותן עבירות בטחון כהגדרתן בסעיף 35(ב)(1) לחוק חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית על פי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לאותו החוק, והלכה היא כי רק במקרים חריגים ניתן יהיה לשלול אותה ולהצדיק בהתקיימה חלופת מעצר (ראו בש"פ 4997/05 קייסי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 26.6.2005))... כמו כן מקובלת עלי עמדתו של בית משפט קמא אשר סבר כי נוכח תקופת המאסר הארוכה אותה צפוי העורר לרצות אם יורשע בדין ונוכח העובדה שיש לו קרובי משפחה המתגוררים בתחומי הרשות הפלשתינאית, קיים במקרה דנן חשש מובנה להימלטות העורר מן הדין. לפיכך, ועל אף שעברו של העורר נקי, צדק בית משפט קמא בקובעו כי אין מקום להורות בעניינו על הכנת תסקיר מעצר."

דברים אלה יפים אף לענייננו -מקום בו למבקש בני משפחה (של אשתו) בשכם, המקום חשש ממשי להימלטות

מהדין כבר בשלב זה, לא כל שכן מקום בו קיים סיכוי רב כי ככל שיורשע-תיגזר עליו תקופת מאסר לא מבוטלת מאחורי סורג וברית.

בנוסף, בשל אופיין המיוחד של עבירות מסוג זה, נתן בימ"ש העליון דעתו אף לסוגיית אישורם של קרובי משפחתם של הנאשמים בהן -כמפקחים.

בבש"פ 4850/08 עלאא אבו הניה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 10.6.08) נקבע לעניין זה-

"ואולם, המחוקק לא קבע כי ישנה עבירה כלשהי שלא תיתכן בה חלופה, אלא שפשיטא כי השאלה היא עוצמת המסוכנות, והאם יכולה חלופה להפיג אותה במידה שתאפשר ויתור על מעצר מאחורי סורג וברית (ראו השיקולים המנויים בבש"פ 9198/04 אבדולייב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, השופט עדיאל). אין כל ספק, כאמור, כי המסוכנות הקשורה בנשק היא בחינת פשיטא; נשק ופשע הם אחים תאומים. החוטא בעבירות נשק מעורר חשד כבד באשר למטרת הנשק. לא אומר שאי אפשר שיהיו חלופות בעבירות נשק, וראיה לדבר מספר תיקים שהובאו כדוגמה על-ידי הסניגור. ואולם, בשל המסוכנות צריכה להיות חלופה ברמה גבוהה ביותר של ביטחון שלא תופר, ואישור קרובי משפחה בכגון דא כמפקחים צריך לדידי להיות חריג יוצא דופן (ראו לעניין קרובי משפחה בבש"פ 7602/04 מדינת ישראל נ' אבו אלהוא (לא פורסם))."

דברים אלו מקבלים משנה תוקף מקום בו **התסקיר** שהתקבל בעניינו של המבקש מיום **17.11.16** הינו שלילי מאוד, וממנו עולה כי השירות אינו נותן אומן במבקש עצמו- בהיותו בעל סף תסכול נמוך, המאופיין בקושי לדחות סיפוקים ונטייה להתנהגות אימפולסיבית, אינו מגלה תובנה לחלקים הבעייתיים בהתנהלותו, בעל דפוסי חשיבה המאפשר פניה לפתרונות שוליים ללא גבולות פנימיים מגובשים הבולמים זאת.

בנוסף, מהתסקיר עולה היכרות קודמות עם דמויות שוליות, כולל המעורבים בתיק הנוכחי, תוך שהמבקש מתאר התנהגותו זו- כמענה לצרכים כלכליים בדרך קלה ומהירה.

השירות התרשם מנתק ממשמעויות פליליות וביטחוניות של בחירותיו ומעשיו של המבקש, סיכונים והשלכות אפשריות, כשגם כיום עסוק בצרכיו.

לבסוף, העריך השירות כי קיים סיכון להמשך מעורבותו השולית וצפה קושי בהיענות מצדו לאורך זמן לתנאים מגבילים.

בנסיבות אלה, נוכח העובדה כי מעבר לאי התאמת המפקחים שהוצעו בעבר- מציין השירות במפורש כי אינו ממליץ על שחרורו אף לאור הסיכון במצבו- אין טעם בבחינת מפקחים נוספים בעניינו של המבקש (אף לא באמצעות שירות המבחן) הואיל ובשל דפוסיו ואופיו הנ"ל-מדובר במסוכנות מרובה שאינה ניתנת לאיזון.

יש לציין עוד כי הצדק עם ב"כ המשיבה, בהפנותה לעברו הפלילי של המבקש בגין עבירות מרמה, קיום קשר עם גורמים ברש"פ שטרם נתפסו, לרבות בני משפחה המתגוררים בשכם, כשאשתו בשכם בעת מעצרו.

לפיכך-קם חשש ממשי להתחמקות מהליכי שפיטה, לשיבוש הליכים, ולנגישות לכלי נשק נוספים.

כל אלה, בנוסף להמלצת שירת המבחן - מטים את הכף לעבר מעצרו עד תום ההליכים, ואין טעמים מיוחדים המצדיקים בחינת חלופה או אף מעצר בפקא"ל.

5. לאור כל האמור- דין הבקשה להידחות, והמבקש ימשיך לשהות במעצר עד תום ההליכים.

ניתנה היום, ה' טבת תשע"ז, 03 ינואר 2017, במעמד הצדדים.